

EMMAUS

A Nyíregyházi Emmaus Evangélikus Egyházközség gyülekezeti hírlevele
XXV. évfolyam 3. szám, 2026. születésnap

„Jöjjetek énhozzám mindnyájan, akik megfáradtatok, és meg vagytok terhelve, és én megnyugvást adok nektek.”

(Mt 11,28)

Köszöntő áhítat

Egy gyülekezet születésnapján természetes, hogy visszatekintünk. Emlékezünk azokra, akik előttünk jártak, akik téglákat hordtak, falakat

építettek, adományaikkal, imádságaikkal, és szolgálatukkal hozzájárultak ahhoz, hogy ünnepelhessünk egy évfordulót. Hálát adunk Istennek a múltért. De Jézus igéje nem csupán visszatekintésre hív bennünket. Megszólítja a jelenben élő embert: ***„Jöjjetek énhozzám mindnyájan, akik megfáradtatok, és meg vagytok terhelve, és én megnyugvást adok nektek.”***

Milyen különös meghívás ez! Jézus nem azt mondja: „Szedd össze magad, és akkor jöhetsz.” Nem azt mondja: „Előbb tedd rendbe az életedet, győzd le a bűneidet, oldd meg a problémáidat, és ha már elég erős vagy, akkor keress meg engem.” Épp ellenkezőleg, Ő a megfáradtakat hívja!

A „megfáradás” nem csupán testi fáradtságot jelent. Lehet valaki fizikailag erős, miközben a lelke már elfáradt. Elfáradhatunk egy betegségben, egy gyászban, a családi terhekben, a bizonytalanságban. Elfáradhatunk abban is, hogy mindig erősnek kell mutatkoznunk. Bizony, meg lehet fáradni a hitben is: amikor sokat imádkozunk, de még nem látjuk a választ.

Jézus nem szemrehányást tesz a megfáradtnak, hanem hívja az Ő nagy szeretetével. Azt mondja: Jöjjetek énhozzám! Nem azt mondja: jöjjetek egy valláshoz, egy tanításhoz vagy pusztán egy épülethez. Ő önmagához hív! A keresztyén hit középpontja nem elsősorban szabályok, törvények, tanítások, hanem egy személy: Jézus Krisztus. Ezért van különleges jelentősége annak, hogy templomunk, gyülekezetünk és a szeretetotthon születésnapján ezt az ígét olvashassuk. A templom önmagában nem tud megnyugvást adni. A gyönyörű ének, a templom falai nem képesek hordozni az életünket. De segíthetnek abban, akire mutatnak. Akihez érdemes jönnünk.

Mit ígér Jézus annak, aki hozzá jön? Ezt mondja: „megnyugvást adok nektek!” Jézus nem azt ígéri, hogy azonnal minden teher eltűnik. Nem azt mondja, hogy többé nem lesz könny, betegség vagy veszteség az életedben. Hanem azt ígéri, hogy a terhek alatt sem maradunk egyedül. A Krisztustól kapott nyugalom nem feltétlenül a körülmények változását jelenti, hanem azt a biztonságot, hogy van Valaki, aki hordoz bennünket a körülmények között. Lehet vihar körülöttünk, és mégis lehet békesség bennünk. Lehetnek megválaszolatlan kérdéseink, de mégis lehet reménységünk. Lehetnek könnyeink, de mégis tudhatjuk, nem vagyunk elfelejtve Jézus által. Ezért személyes mindig az Ő hívása: „Jöjj hozzám!” Ne csak akkor, amikor minden rendben van az életedben. Hanem jöjj a terheiddel! Jöjj személyes kérdéseiddel! Jöjj a bűneiddel! Jöjj félelmeiddel! De jöjj a háláddal és az örömeiddel együtt!

Egy templom akkor tölti be igazi küldetését, amikor a gyülekezet tagjai nem csupán egy szép épületet látnak, hanem meghallják benne Jézus Krisztus örök hívását. Ezért adunk hálát. Nem csupán azért, hogy van templomunk, hanem azért is, hogy Isten ígéje megmaradt közöttünk és hirdettetik az evangélium! Kérjük Istent, hogy az Emmaus templom legyen még sok nemzedéken át olyan hely, ahol a megfáradt ember meghallja Jézus hívását: „Jöjjetek énhozzám!” Ámen

Szmolár Attila, evangélikus lelkész

Presbiteri és munkatársi csendes délelőtt

Augusztus 28-án az Emmaus Egyházközség presbitériuma és gyülekezeti munkatársai csendes délelőttön vettek részt a Betlehem pihenőházban, Bodrogkeresztúron. Meghívott előadónk, aki az igehirdetés szolgálatát végezte, Monty Taylor budapesti evangélikus lelkész volt, aki korábban már szolgált itt. A nap fő témájául John Stott *Az élő gyülekezet* című könyve alapján ezt választotta: Közösség és küldetés.

Az istentisztelet keretében a szőlőtő és a szőlővesszők (Jn 15,5) igéjének magyarázata hangzott el, a következők hangsúlyozásával:

- A szőlőtő akkor tud sok gyümölcsöt hozni, ha rá van kapcsolódva Istenre, a forrásra.
- Csak úgy tudunk gyümölcsöt teremni, ha Krisztusban vagyunk és maradunk.

Hogyan tudunk ennek megfelelni? A következők gyakorlásával:

1. Imádság;
2. Isten igéjének naponkénti olvasása és tanulmányozása – ajánlott megtanulni kívülről is az igéket;
3. Közösség megélése és misszió.

Isten minden imádságra válaszol – előbb vagy utóbb – biztosan. Az ígén elmélkedni kell! Fontos, hogy legyen napi élő kapcsolatunk Istennel.

Az istentisztelet után szünet következett, majd folytatódott az előadás a második fő témával, amely a közösségépítésről szólt. Ennek során a következő tanulságos gondolatok hangzottak el:

- A Biblia szerint a gyülekezet Krisztus teste. A test tagjai különböző feladatokban vesznek részt, ezért a gyülekezetben mindegyik tagra szükség van.
- A közösségben figyeljünk egymásra, építsük egymást! Egyedül nem jó élni a keresztény életet. Egy közösség úgy működik jól, ha bátorítjuk és erősítjük egymást.
- Mi, hívő emberek hogyan tudjuk képviselni Jézus Krisztust ebben a században? Hogyan kell élni a hívő embernek ebben a világban? Isten nem vesz ki minket a világból, a hívő embereknek ott kell élni a nem hívők mellett, csak így tudunk hatni rájuk. A kapcsolatokon keresztül

tudunk ott lenni a hitetlen emberek életében. Szeretni kell a hitetlen embereket is, fontos, hogy érezzék a szeretetünket.

- A hívőknek ragaszkodni kell az értékrendjükhöz – így tudunk „só és világosság” lenni a világban.

Az alkalom kőtetlen beszélgetéssel, majd közös ebédrel fejeződött be.

Bertóthy né dr. Végvári Erzsébet, presbiter

Balassi Bálint: Adj már csendességet...

Adj már csendességet, lelki békességet, mennybéli Úr!
Bujdosó elmémet ódd bűtől szívemet, kit sok kín fúr!

Sok ideje immár, hogy lelkem szomjan vár mentségére,
Őrizd, ne hadd, ébreszd, haragod ne gerjeszd vesztésére!

Nem kicsiny munkával, fiad halálával váltottál meg,
Kinek érdeméért most is szükségemet teljesíts meg!

Irgalmad nagysága, nem vétkem rútsága feljebb való,
Irgalmad végtelen, de bűnöm éktelen s romlást valló.

Jóvoltod változást, gazdagságod fogyást ereszthet-e?
Engem, te szolgálodat, mint régen sokakat, ébreszthet-e?

Nem kell kételkednem, sőt jót reménlenem ígéd szerint,
Megadod kedvessen, mit ígérsz kegyessen hitem szerint,

Nyisd fel hát karodnak, szentséges markodnak áldott zárját,
Add meg életemnek, nyomorult fejemnek letört szárnyát;

Repülvén áldjalak, élvén imádjalak vétek nélkül,
Kit jól gyakorolván, haljak meg nyugodván, bú s kín nélkül!

Balassi Bálint (1554-1594) nemesi családból származó törökverő vitéz volt, a végvári harcok aktív résztvevője. Esztergom 1594. évi ostroma során mindkét lábát lövés érte, és mindössze negyven évesen vérmérgezés következtében meghalt. Irodalmunkban Balassi Bálint volt az első költő, aki tudatosan és magas művészi színvonalon alkotott magyarul.

Gondolataim Balassi Bálint versének olvasásakor

Az *Adj már csendességet* című vers egy mélyen vallásos fohász, amelyet lengyelországi bujdosása során írt Balassi Bálint. A kétségek között gyötrődő költő testi-lelki megnyugvást, bűnbocsánatot és isteni irgalmat kér. Versében a földi szenvedésektől való megszabadulás vágyát és a hitben megtalálható lelki békét állítja a középpontba. Istentől csendességet kér – ma is legnagyobb szükségünk ebben a zajongó, rohanó világban a csendesség, mert csak ott lehet az Úrral találkozni, és akkor lehet békességünk. Majd Istent dicsőíti, hogy milyen nagy árat fizetett az ő szent fia: magára vette a világ bűnét. Megtapasztalja a költő az irgalmasságot is. Említi a saját bűneit, mert tudja azokat – csak azok látják a bűneiket, akik ismerik Istent. Hangot ad kétségeinek is. A vers Isten dicsőítésével és a megnyugvás reménységével fejeződik be.

Voltunk csendeshétvégén Bodrogkeresztúron július 17-19-ig, és ott Isten dicsőítéséről hallgattunk előadást. Beszélgettünk arról, hogy csak Övé a dicsőség, a miénk csupán arcunk pirulása. Milyen jó mégis lélekben dicsőíteni az Atyát! Mózes is milyen mély hittel dicsőítette Istent, amikor Isten el akarta pusztítani a népét! Felsorolta, mi mindent tett meg érte Isten, és végül a könyörgése meghallgatásra talált.

„Én vagyok az Úr, ez a nevem, és dicsőségemet nem adom másnak, sem dicséretemet a bálványoknak.” (Ézs 42,8)

Kiss Istvánné Ilike, az Emmaus Szeretetotthon lakója

Bemutatkozik a presbitérium

Szeretett gyülekezet!

Soltész Csaba vagyok, gyülekezetünk felügyelője. 1973-ban születtem Nyíregyházán. Az akkori 4-es számú (később Kodály Zoltán) Általános Iskolába jártam, középiskolai tanulmányaimat a Bánki Donát Műszaki Szakközépiskolában végeztem. Munkás éveim jelentős részében – 1998-tól 2023-ig - a Volán vállalat és utódcégei kötelékében tevékenykedtem, többféle munkakörben. Ezután érett meg bennünk a gondolat feleségemmel, hogy

családi vállalkozásként vigyük tovább az ő általa végzett munkát, azóta ebben dolgozunk együtt.

Feleségemmel korán, 1990-ben ismertük meg egymást, öt évvel később kötöttük össze az életünket, immár 31 éve. Az Úr gazdagon megáldott bennünket egész életünkben. Öt gyermekünk született, ma már két unokának is örvezzhetünk.

Csaba a képen jobbról a harmadik álló alak – ha valaki még nem ismerné (a szerkesztőség).

A gyülekezeti lét kisgyerek koromtól része az életemnek, belvárosban nevelkedettként a nagytemplomi istentiszteleteket látogattuk. 1985-ben konfirmáltam Bozorády Zoltán – Zoli bácsi – csoportjában. Konfirmáció után megmaradtam a kis ifiben, később a nagyok között is. Ezek az évek meghatározóak voltak egész későbbi életemre, itt kezdett el bontakozni, formálódni a hitem, látásom.

Amikor megépült az Emmaus szeretetotthon, és elkezdődtek az istentiszteletek – akkor még a kápolnában – mi is egyre gyakrabban látogattuk az itteni alkalmakat. Ezáltal a kezdetektől végig követhettem, hogyan formálódik, növekszik itt egy közösség, hogyan érik meg az igény egy önálló gyülekezet alapítására. Ennek a folyamatnak végül önkéntelenül is részese lehettem, míg 2006-ban hivatalosan is Nyíregyházi Emmaus

Evangélikus Egyházközség lettünk. Az alapítást követő egy éven belül, már a gyülekezet felügyelőjévé választottak. Ezt a megtisztelő szolgálatot az Úr kegyelméből azóta is végezhetem minden emberi gyengeségem és alkalmatlanságom ellenére. Innentől kezdve, de talán már hamarabb is, napi szinten imádkozhatom ezért a közösségért, melynek tagja lenni öröm, ajándék és megtiszteltetés.

Köszönöm az eddigi támogatást és az imádságokat ezúton is! Erős vár a mi Istenünk!

Soltész Csaba, presbiter, felügyelő

Békesség Istentől külmissziói konferencia Piliscsabán

„Azért mondtam ezeket nektek, hogy békességetek legyen énbenem.” (Jn 16,33)

Idén július 9–12. között gyűltünk össze Piliscsabán az Evangélikus Külmissziói Egyesület (EKME) konferenciájára. Fő témánk a békesség volt, amit át is élhettünk a négy szép nap alatt.

Első délután B. Pintér Márta köszöntője és programismertetője után bemutatkoztunk és felolvastuk a kapott ígénket, ami mindenkinek más volt, de valamennyiben szerepelt a békesség szó. Megtudtuk, hogy a békesség 290-szer jelenik meg a Bibliában. A reggeli áhítatokat dr. Szentpétery Péter lelkész tartotta, aki feleségével érkezett, az esti áhítatokon pedig Gerlai Pál lelkész gondolatai segítségével merülhettünk el az Ige üzenetében.

Messze tájakról sok érdekes előadást hallottunk a keresztyények életéről és az evangélium terjesztéséről. A Finnországi Evangélikus Misszió szolgálatáról Szentpétery Marianne számolt be. A Magyarországon tanuló nigériai fiatalember, Habil Hanis a hazájáról mesélt nekünk érdekességeket, előadásából megismerhettük a keresztyények helyzetét, kitartásukat a súlyos üldöztetés közepette. A Kenyában folyó szolgálat fejleményeit Bálint Bea és Zoltán ismertette. Hallhattunk arról, hogy kutat fúrtak az ott élő embereknek, így tiszta vízhez juthatnak. Mások ruhát, vagy élelmet kapnak és hogy a szolgálatban 75 gyermek iskoláztatását teszik lehetővé. A Kazahsztánban zajló

utcai evangelizációról és annak veszélyeiről Szerdahelyi Enikő tudósított minket, és kiemelte az imatámogatás fontosságát.

Sok más, színes program várta még a 16 és 96 év közötti résztvevőket. Lelkesen jelentkeztünk mindannyian a kórusba, vagy a színjátszó csoportba, amelyekben igencsak megmutatkoztak a tehetségek. A színdarabot a Lukács

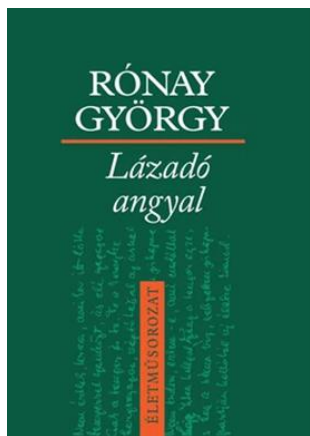

14-ben szereplő nagy vacsoráról szóló példázat alapján Bea és Zoltán írta és rendezte. A fiatalok csoportja maga írhatta meg a saját részét, amiből az éppen zajló foci világbajnokság – mint legfontosabb elfoglaltság – sem maradt ki. Az évek óta meghirdetett

„Ki mit tud?” alkalmával a bátor testvérek szavaltak, mesét mondtak, bizonyosságot tettek, fuvoláztak és zongoráztak. Izgalmas vetélkedő keretében mérhettük össze bibliai ismereteinket, ügyességünket, de még humorérzékünket is.

„Íme, mily jó és mily gyönyörűséges, amikor a testvérek egységben együtt laknak!” (Zsolt 133,1) A Biblia hangsúlyozza, hogy Isten pontosan az ilyen békés, szeretetben megélt közösségekre küld áldást. Ezt a békességet és szeretetet élhettük át ezekben a napokban. Soraimat azzal az igével zárom, amit érkezésemkor kaptam: **„Békességben fekszem le, és el is alszom, mert egyedül te adod meg nekem, Uram, hogy biztonságban lakjam.”** (Zsolt 4,9).

Nagy Renáta, gyülekezeti tag

„Józanok legyetek, vigyázzatok, mert a ti ellenségeitek, az ördög mint ordító oroszlán szertejár, keresve, hogy kit nyeljen el.” (1Pt 5,8) Péter apostol intésének érvényességét Rónay György kisregénye különös történetben jeleníti meg.

Egy derengő hajnalon, kelet felé a síkságon kavargó vörös ködoszlop kelt ijedelmet az útmenti kocsmárosban. A közeledő alaktalan gomolygásban a szekérből egy magas, nagyhajú, horgas karvalyorrú városi férfi érkezik, akinek a láttára a kutya ijedtében elfut a háztól. A kocsmáros istállójában Riska tehén kétfejű borjút ellik, fia agyonütné a vasvillával, de apja nem hagyja. Öltre mennek, az apa megüti a fiút, erre az elmegy a szülői háztól. Mintha valami rossz lélek költözött volna beléjük, az ember a feleségével is összevész. Az idegen elfogyasztja a reggelijét és fizetés nélkül távozik, a közeli kisváros, Kiskúnvár irányába.

Kiskúnvár borbélyüzletében a segédet előnti a féltékenységgel a manikűrös Mancsi iránt, összeszólalkoznak, Mancsi pofonüti. Miközben a segéd a polgármestert borotválja, belép az üzletbe a magas, taszító külsejű idegen, sárga szemében kaján fény. A borbélysegéd keze reszketni kezd, megvágja a polgármester nyakát, a mester megszidja, mire a segéd faképnél hagyja. A kávéházban sakkozó vendégek is összeszólalkoznak. Az idegen elégedetten dörzsöli a kezét, és megindul a bíróság felé, ahol a hajnal óta várakozó rongyos juhász ügyvédjének ajánlkozik, aki a szomszédjától elloptott két tyúk miatt kapott idézést. Védőbeszédében előbb a szegények sorsát ecseteli, majd a város vezetését törvényteleniségekkel, közpénzek eltulajdonításával vádolja, ami feltűzeli a jelenlévőket és Zsoldos Géza újságíró, a Kiskúnvári Kürt szerkesztőjét. Riportja nyomán a városban hatalmas botrány kerekedik, amelyet a polgármester értetlenül fogad – felidézi, mi mindent tett a város felemeléséért. A városháza ülésén követelik a lemondását, a vezetőség és az ellenzék egymásnak esnek, még a hivatali szobákban is folyik a vita a

tisztviselők között, Zsoldos Géza pedig arról ábrándozik, miként fog szárnyalni ezután a karrierje.

Mindenki csak a saját, szűk hétköznapi látószöge szerint formál véleményt. A vádakat nem vetik össze sem a valóság tényeivel, sem a vádolók erkölcsi hitelével, még kevésbé számolnak a gonosz jelenlétével, így hatalmának nem tudnak ellenállni – az elbeszélő egyik fontos üzenete ez. A történet tovább bonyolódik, míg végül a gonosz hatalma megtörik egy asszony tiszta erkölcsén, és az idegen távozása után helyreáll a rend.

Rónay György (1913-1978) József Attila díjas költő, író, műfordító, irodalomtörténész volt, A Vigilia katolikus folyóirat felelős szerkesztője. 1940-ben írt *Lázadó angyal* című enyhén szatirikus kisregényét 2003-ben jelentette meg újra a Szent István Társulat.

Ujszászi Zsuzsanna, gyülekezeti tag

Felvonulási hívogató

Városunkban, melyet közel három évszázaddal ezelőtt lutheránus őseink népesítettek be újra, mára szép hagyománnyá vált október 31-én a reformáció napi fáklyás felvonulás. Szokás szerint református testvéreinkkel együtt, az ő helyi Kálvin téri nagytemplomuk előtt gyülekezünk este fél hattól, majd 6 órakor, a fáklyákat meggyújtva, énekelve vonulunk át a mi nagytemplomunkba, hogy ott mindkét felekezet leköszönő hálaadó istentiszteletet tartsanak az egybegyűlt közönségnek. Szeretettel hívjuk és várjuk gyülekezetünk tagjait is, kicsiket és nagyokat egyaránt! Legyünk részesei ennek a felemelő helyi protestáns hagyománynak, vegyünk rajta részt, hogy hitünk megélésén és megvallásán keresztül egy picit a város történelmének, hagyományainak is élő részeseivé válhassunk! Kipróbáltuk: az sem baj, ha közben esik az eső, vagy fúj a szél, a nagytemplomban melegség tölti majd el szívünket.

Érdekesség, hogy a Luther téri templom, amely megyénk legnagyobb befogadóképességű temploma és a magyarországi evangélikus templomok közül a második a sorban, mint a város origója, mai napig is az egyes helyrajzi számot viseli. Milyen jó érezni, hogy a telekkönyvezés állami feladatát végzők 1904-ben még úgy gondolták, innen kezdve szükséges indítani minden más

épület számozását. Tegyük mi is Isten házát, Isten ügyét első helyre a szívünkben, innen induljunk ki és ide térjünk vissza a mindennapokban, és akkor békességünk és áldásunk lesz az Úrban!

Simon Attila, presbiter

Szentföldi körkép: Massada, a zsidó nemzeti bátorság szimbóluma

A kopár kősvatag közepén hatalmas erődítmény megmaradt falai magasodnak. Egykor Heródes fényűző palotái, fürdői voltak itt, Holt-tengeri panorámával. A víztározók vizét a korai esőzések idején fogták be és tárolták, az ételt a legközelebbi oázisból szállították ide. Ez volt a nyári rezidenciája, ahol gőzfürdőkben kényeztette magát, rabszolgák hadával körülvéve.

Kr. u. 66-ban kitört első zsidó-római háború idején zsidó felkelők és családjaik menekültek Masadára. Jeruzsálem és a Második Templom

Kr. u. 70-es pusztulása után Masada maradt a rómaiakkal szembeni zsidó ellenállás egyik utolsó központja. A római hadsereg végül körülzárta a hegyet, és egy hatalmas ostromrendszert épített ki. Kíeheztetni nem tudták őket a hatalmas étel- és vízkészlet miatt, így azt a megoldást választották, hogy egy palánkot kezdtek el építeni a völgytől az erőd felé. Hónapokig tartó munka volt – ennek nyomai ma is láthatók.

A hagyományos történet szerint, amikor a rómaiak már áttörték a védelmet, a masadai védők úgy döntöttek, hogy nem adják meg magukat és nem kerülnek

rabszolgasorba. Josephus Flavius ókori történetíró beszámolója szerint a védők vezetője, Eleázár ben Jair beszédet mondott, amelyben azt hangsúlyozta, hogy inkább a halált választják, mint a rabszolgaságot. A történet szerint ezért a védők többsége önkezeléssel vetett véget életének, mielőtt a rómaiak elfoglalták volna az erődöt.

A modern zsidó identításban Masada elsősorban azt fejezi ki, hogy: „Nem adjuk fel a szabadságunkat.” Ezért lett a kitartás, bátorság, szabadság és az elnyomással szembeni ellenállás jelképe. A masadai emberek számára a római uralommal szembeni ellenállás összekapcsolódott vallási és nemzeti identitásukkal. Nem egyszerűen csak nem akartak a rómaiak kínzásai alatt szenvedni, hanem nem akartak az ő hitüknek és világnézetüknek behódolni. Furcsa ezt a tömeges öngyilkosságot végiggondolni keresztényként. A kereszténység számára az élet Isten ajándéka, Jézus tanítása pedig nem az önpusztítás, hanem a hűség, a szeretet, a kitartás és az Istenbe vetett bizalom. Masada arra emlékeztet, hogy vannak dolgok, amelyekért érdemes bátran kiállni – de a keresztény ember végső reménysége nem egy erőd, nem a saját ereje és nem is a halál, hanem Isten.

Bakk Judit, gyülekezeti tag

Ifjúsági tábori beszámoló

Idén ötödik alkalommal vettem részt a Betlehem pihenőházban megrendezett nyári ifjúsági táborban Bodrogkeresztúron. Azért szeretek ide járni, mert jó a hangulat, a közösség és érdekesek a programok. Nagyon szerettem korábbi években, amikor András bácsi gitárral ébresztett bennünket. Reggelente egy megbízott táborlakó vezeti a tornát. A nap folyamán is sokat vagyunk a természetben, mindennap többször focizunk, de természetesen egyéb sportolásra is van lehetőség (röplabda, zászlófoglaló). Az áhítatok és lelki alkalmak során bennünket is bevonnak, ezáltal szívesen veszünk részt ezeken a foglalkozásokon. Hagyomány, hogy egyik este gyalog felmegyünk az Áldó Krisztus szoborhoz, strandolunk Sárospatakon és kisvasúttal is szoktunk kirándulni a hegyekben. Minden fiatalnak szívesen ajánlom, hogy jöjjön, akár konfirmáció előtt vagy után is. Barátok is hívhatók!

Simon András, résztvevő

Gyülekezeti élet képekben

Jószomszédsági nap:

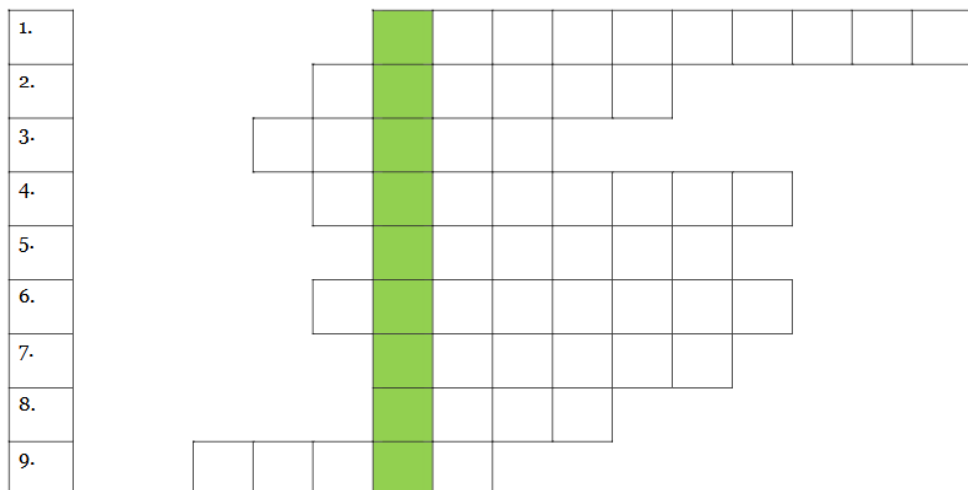

Tanévkezdő istentisztelet:

Szülinapi rejtvény

A megfejtéseket lezárt borítékban, névvel és telefonszámmal ellátva kérjük a bejáratnál elhelyezett gyűjtőládába dobni! A megfejtők között a megfejtéssel kapcsolatos, értékes ajándécsomagot sorsolunk ki. Tartalmas szórakozást kívánunk!

1. Noé nagyapja volt
2. a rezonancia döntötte le falait
3. egy engedetlen bába, aki a fáraó parancsát megszegve nem ölte meg az újszülötteket
4. Jeruzsálem bábkirálya a babiloni fogság alatt
5. Jeremiás hűséges írnoka
6. ókori görög polisz, Pál apostol egyik kedvenc helye
7. egyetlen marhaösztrökkel 600 filiszteussal végzett
8. balkezes bíra
9. hadvezér, aki a saját lányát áldozta fel

Összeállította: Bakk Judit

Információk

Ünnepi alkalmak:

október 24. 9.00	Konfirmációi vizsga
október 25. 9.00	Konfirmációi istentisztelet
október 31. 9.00	Reformációi istentisztelet
október 31. 17.30	Reformációi fáklyás felvonulás a Kálvin téri református templomtól, közös református-evangélikus istentisztelet a Nagytemplomban
december 3. 18.00	Ádventi éneklés
december 4-5. 18.00	Ádventi sorozat, igét hirdet Ittész István lelkész
december 6. 9.00	Ádventi sorozat istentisztelete
december 12. 18.00	Ádventi koncert az énekkar szolgálatával
december 20. 15.00	Gyermekek és ifjúság Karácsonya

Közelgő gyülekezeti eseményeink:

szeptember 26.	10.00 – 15.30 presbiteri, képviselőtestületi és munkatársi csendesnap, témája: "Válaszd az életet...", helyszíne: Nyírteleki Evangélikus Egyházközség (visszajelzést várnak szeptember 20-ig)
----------------	---

Rendszeres gyülekezeti alkalmak:

Szerda	16.00	imaóra
Csütörtök	18.00	bibliaóra
Péntek	16.30	esti istentisztelet
Péntek	18.00	ifjúsági óra
Vasárnap	9.00	istentisztelet gyermekfoglalkozással
Minden hó 3. hétfő	17.00	női kör (Információ: Kovácsné Bertóthy Noémi, tel.: +36203927475)
Minden hó 3. szerda	18.00	férfikör (Információ: Magyar Tamás, tel.: +36306688729)

Felnőtt keresztelésre való felkészítés, keresztelő, esketés, temetés, egyéni gyónás és személyes beszélgetés esetén információ: Bozorády András lelkész, telefon: +36208243085

Anyakönyvi események (2026. május 10. – augusztus 31.):

Keresztelés: Agárdi Levente László, Szabó Zsófia Lina, Szabó Olívia Zora, Adamik-Szokol Hanna Luca, Bogár Borbála, Májer Maja, Szakács Bella, Angyal Olívia

Temetés: Vass Tímea, Suhajda Mihályné, Sándor Andrásné, Kiszely Miklósné, Gabulya Józsefné, Szakos Józsefné, Majoros Katalin

Számlaszámok:

Emmausért Alapítvány: 11744003-20934312

Nyíregyházi Emmaus Evangélikus Egyházközség: 11744003-20946856

Az 1 %-os felajánlásokhoz:

Magyarországi Evangélikus Egyház: 0035 – technikai szám

Emmausért Alapítvány adószáma: 1881104-2-15

Köszönjük a gyülekezet működésére szánt adományokat!

Források:

A borítóképet a ChatGPT készítette.

Balassi Bálint versének forrása: Balassi Bálint összes versei, Szép magyar Comoediája és levelezése. 1968. Budapest, Szépirodalmi Kiadó. A költőről készült képet ismeretlen festő készítette, közkincs, forrása: Kétfejű sas – a Habsburg uralom Magyarországon (1699-1790) Encyclopaedia Humana Hungarica 06.

A bibliai idézeteket a Károli Gáspár fordítású Biblia újonnan revideált kiadása alapján közöljük.

Kiadja a Nyíregyházi Emmaus Egyházközség, belső használatra, ingyenes terjesztésben.

A kiadásért felelős: Bozorády András lelkész

Szerkesztőbizottság: Bakk Judit, Bálintné Kis Beáta, Bertóthyne dr. Végvári Erzsébet, Ujszászi Zsuzsanna, Simon Attila (felelős szerkesztő)

Megjelenik évente négy alkalommal. Készült 100 példányban. Elérhető a gyülekezet honlapján (<https://emmausgyulekezet.hu/gyulekezeti-hirlevel>) is.

A hírlevél önkéntes munkával készül. Köszönjük a nyomdaköltséghez való hozzájárulásokat!